

Розріжте і складіть книжку

Журнал «Україна», № 6, 1986

Випуск 1-й

Малюнки Олександра Глуценка

Ліна КОСТЕНКО

СИНИЧКИ НА СНІГУ

ЗДИВОВАНІ КВІТИ

Сю ніч зорі чомусь колючі,
як налякані їжачки.
Сю ніч сойка кричала в кручі,
сю ніч ворон сказав: «Апчхи!»

Сю ніч квітка питала квітку:
— Що ж це робиться, поясни?
Тільки вчора було ще влітку,
а сьогодні вже восени!

ВЕЛИКІ СІРІ ХМАРИ

Великі хмари холодом нагусли.
Червоне листя падає в гаю.
Летять у вирій дуже дикі гуси,
а я слонам привіт передаю.

БІЛОЧКА ВОСЕНИ

На гіллячках, на тоненьких,
поки день ще не погас,
сироїжки та опеньки
білка сушить про запас.

Так нашпилює охайно,
так їх тулить на сосні,
і міркує: а нехай-но
ще побудуть тут мені!

Поки дні іще хороші,
поки є іще тепло,
а як випадуть пороші,
заберу їх у дупло.

Буде холодно надворі,
сніг посиплеться з дубів,
буде в мене у коморі
ціла в'язочка грибів!

Але білочці не спиться.
Дятел тукає: тук-тук!
Щоб не вкрала їх лисиця
або хитрий бурундук.

ОЦЕ ТАК БАДИЛИНКА!

Знайшов мурашка гарну бадилину.
Везе-везе... везе-везе...
І так, і сяк, і вгору, і в долину! —
така важка, ніяк не доповзе.

Прийшла на поміч різна комашина,
ще й коника гукнули стрибунця.
Три дні, три ночі царство мурашине
рубало бадилинку на дровця.

БЕРЕЗОВИЙ ЛИСТОЧОК

Іще не сніг, і навіть ще не іній,
ще чути в полі голос череди.
Здригнувся засць — ліс такий осінній,
куди не ступиш, все щось шарудить!

Чи, може, це спинається грибочок?
Чи, може, це скрадається хижак?
То пролетить березовий листочок,
то пробіжить невидимий їжак...

ПЕРШИЙ СНІГ

Перший сніг над голими гілляками.
Прилетів, непроханий, і ліг.
З підвіконня білі, перелякані,
хризантеми дивляться на сніг.

Дві ворони каркають з антени.
Ні живої квіточки нема.
Перший сніг. Останні хризантеми
в дерев'яній рамочці вікна.

ЗАЯЧИЙ КАРНАВАЛ

Вітре, вітре, ти не вий!
У звіряток Рік Новий.

Зорі світять на ялинці.
Дід Мороз приніс гостинці.

Прометем собі доріжки.
Потанцюємо хоч трішки!

Маски зробим з будяків.
Налякаємо вовків!

ЗИМОВІ ГОРОБЦІ

Ріка заснула в берегах.
Село сотається димками.
Як чорні черги у снігах,
стоять похнюплені паркани.

А на малому деревці
з такою гілкою рогатою
лузають зиму горобці
і літо-літечко пригадують...

ПРЯЛЯ

Сидить пряля та й пряде —
сніг іде — іде — іде —
нитка рветься де-не-де —
а вона пряде й пряде.
Вже напняла хуртовин —
на шапки для верховин —
на сувої полотна —
на завіску для вікна —
на хустину й укривало —
мало — мало — мало — мало —
сніг іде — іде — іде —
а вона пряде й пряде...

СИНІЧКИ НА СНІГУ

Синиці голодом намлілись —
така зима, така зима!..

Оце б у вирій полетіти, —
так батьківщини ж там нема.

Вночі за вовчими ярами
зайці давали телеграми.

І прочитала так сосна:
«Чекайте квітами Весна».